

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 grudnia 2018 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów
w składzie:

Przewodniczący –	<i>SSO Ewa Malinowska</i>
Protokolant –	protokolant sądowy Joanna Nande

po rozpoznaniu 18 grudnia 2018 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z odwołania (...) ***Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.***

przeciwko ***Prezesowi Urzędu Komunikacji Elektronicznej***

o nałożenie kary pieniężnej

na skutek odwołania (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. od decyzji Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej z 29 grudnia 2016r. Nr(...), (...)

1. oddała odwołanie;
2. zasądza od (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. na rzecz Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej kwotę 720 (siedemset dwadzieścia) złotych z tytułu zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

SSO Ewa Malinowska

XVII AmT 13/17

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 29 grudnia 2016 r. Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej wydanej w sprawie (...) (...) na podstawie art. 209 ust. 1 pkt 19 w związku z art. 126 ust. 13 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne (t.j.: Dz. U. z 2016 r., poz. 1489, z późn. zm., zwanej dalej „Pt”) w związku z § 1 Załącznika pn. „Szczegółowe wymagania dotyczące zasad adresowania dla właściwego kierowania połączeń” (zwanego dalej „Wymaganiami dotyczącymi adresowania”) do rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 9 stycznia 2008 r. w sprawie szczegółowych wymagań dotyczących zasad adresowania dla właściwego kierowania połączeń (Dz. U. z 2008 r., Nr 14, poz. 84, zwanego dalej „w.k.p.”) oraz na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j.: Dz. U. z 2016 r., poz. 23, z późn. zm. zwanej dalej „k.p.a.”) w związku z art. 206 ust. 1 Pt, po przeprowadzeniu wszczętego z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie nałożenia kary pieniężnej na (...) sp. z o.o. z siedzibą w P. w związku z naruszeniem § 1 Wymagań dotyczących adresowania stanowiącego załącznik do w.k.p. poprzez zmianę informacji adresowej o numerze abonenta lub użytkownika wywołującego, nałożył na (...) sp. z o.o. z siedzibą w P. karę pieniężną w wysokości 1 200 000 PLN, za wykorzystanie numeracji niezgodnie z przeznaczeniem, o którym mowa w art. 126 Pt

poprzez zmianę informacji adresowej o numerze abonenta lub użytkownika wywołującego tj. poprzez naruszenie art. 126 ust. 13 PT w związku z § 1 Wymagań dotyczących adresowania, które stanowią załącznik do w.k.p.

(decyzja k. 6-20)

Powód (...) sp. z o.o. z siedzibą w P. wniosła odwołanie od tej decyzji zaskarżając ją w całości. Zaskarżonej decyzji zarzucił:

1. Naruszenie art. 209 ust. 1 pkt 19 poprzez jego niewłaściwe zastosowanie polegające na nałożeniu na (...) kary pieniężnej za wykorzystywanie numeracji niezgodnie z przeznaczeniem, o którym mowa w art. 126 PT, podczas gdy ze stanu faktycznego sprawy jednoznacznie wynika, że numerację wykorzystywał zupełnie inny podmiot, a mianowicie (...), a nie (...)
2. Nieważność decyzji, jako wydanej z rażącym naruszeniem prawa (art. 156 § 1 pkt 2 k.p.a.), jako że nie zawiera ona precyzyjnego wskazania czasookresu, w którym numeracja miała być wykorzystywana niezgodnie z przeznaczeniem, a to z kolei powoduje, że spółka po raz kolejnym może zostać ukarana przez Prezesa UKE karą pieniężną za ten sam czyn.
3. Naruszenie art. 210 ust 2 PT poprzez brak odniesienia zakresu naruszenia do czasookresu czynu podlegającego karze, w sytuacji gdy okres naruszenia musi determinować jego zakres, szczególnie, gdy czyn jest przez Prezesa UKE opisywany jako „ciągły, cykliczny i powtarzalny”.
4. Naruszenie art. 210 ust 2 PT poprzez ustalenie zakresu naruszenia w oparciu o okoliczności ogólne, nieudowodnione, a także pozostające poza zakresem oddziaływania Spółki (w zakresie interoperacyjności oraz konkurencyjności), bądź też nieprawdziwe (w zakresie bezpieczeństwa i porządku publicznego).
5. Naruszenie art. 210 ust. 1 PT w zw. z art. 206 ust 1 PT w zw. z art. 109 i 110 k.p.a. poprzez odniesienie kwoty nałożonej kary pieniężnej do przychodu osiągniętego przez spółkę w roku 2015, podczas gdy miarodajny w tym zakresie powinien być rok 2016, jako że decyzja została doręczona Spółce w dniu 2 stycznia 2017 r.

(odwołanie k. 22-33)

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Powód (...) sp. z o.o. (poprzednia nazwa (...)) z siedzibą w P. jest przedsiębiorcą telekomunikacyjnym, który decyzją Prezesa UKE z dnia 23 kwietnia 2012 r. uzyskał od 1 czerwca 2012 r. przydział 2000 numerów z zakresu numeracji niereograficznej dla świadczenia usług telefonii wykorzystującej pakietową transmisję danych w technologii IP ((...)) z zakresu

(...) i (...) przy czym format numeru krajowego (...), gdzie (...) jest wyróżnikiem sieci, a (...) oraz (...). W decyzji zapisano, że Prezes UKE na podstawie art. 126 ust. 1 Pt przydzielił numerację przedsiębiorcom telekomunikacyjnym, w drodze decyzji, zgodnie z Planem Numeracji Krajowej Dla Publicznych Sieci Telekomunikacyjnych załącznikiem do rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 1 czerwca 2011 r. w sprawie planu numeracji krajowej dla publicznych sieci telefonicznych (Dz. U. z 2011 r., Nr 131, poz. 765, z późn. zm.) oraz rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 30 czerwca 2005 r. w sprawie szczegółowych wymagań dotyczących gospodarowania numeracją w publicznych sieciach telefonicznych (Dz. U. Nr 129, poz. 1082, z późn. zm.).

(decyzja k. 5 akt adm.)

W dniu 1 czerwca 2012 r. i 30 maja 2012 r. powód zawarł umowy z przedsiębiorcą telekomunikacyjnym (...) z siedzibą wB. o świadczenie usług zarządzania infrastrukturą telekomunikacyjną i udostępnienia przydzielonej numeracji (...) spółce. Przydzielona numeracja była wykorzystywana do oznaczenia wiązek łączy międzycentralowych przy połączeniach inicjowanych za granicą, czego skutkiem była zmiana informacji adresowej o numerze osoby inicjującej połączenie. Cały system telekomunikacyjny (...) zarządzany jest przez (...). W jego skład wchodzi platforma (...), w

skład której wchodzi zarówno urządzenia należące do powoda, jak i innych podmiotów zewnętrznych. System ten stanowił całość. Urządzenia należące do powoda były połączone z jednej strony z operatorami zagranicznymi, a z drugiej strony z centralą tranzytową należącą do (...) sp. z o.o. z siedzibą w W.. Platforma telekomunikacyjna (...) nie będąca własnością powoda, a będąca elementem systemu telekomunikacyjnego powoda jest oparta na serwerach proxy. Łącze relacji F. – W. Al. (...) pełni rolę łącza backupowego dla dostępu (...) poprzez otwarty Internet . Przez to łącze do platformy telekomunikacyjnej (...) kierowany jest ruch telekomunikacyjny z sygnalizacją (...). Do systemu telekomunikacyjnego (...) nie jest wykorzystywany ruch wykorzystujący sygnalizację (...). Wiązki łączy międzycentralowych oznaczane są przez (...). Oznaczanie to odbywa się na podstawie umowy o świadczenie usług z dnia 1 czerwca 2012 r. Numeracja udostępniona (...) wykorzystywana była jako numeracja techniczna. Powód znał sposób wykorzystywania numeracji przekazanej (...).

(umowy k. 25-37, wykaz k. 39-40 akt adm. pismo k. 46 akt adm.)

Powód w 2015 r. osiągnął przychód w wysokości (...) zł

(pismo k. akt adm.)

Sąd ustalił powyższe okoliczności na podstawie wskazanych wyżej dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, które nie były kwestionowane przez żadną ze stron niniejszego postępowania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 126 ust. 1 Pt Prezes UKE w drodze decyzji przydziela numerację przedsiębiorcom telekomunikacyjnym, jednostkom samorządu terytorialnego prowadzącym działalność w zakresie telekomunikacji niebędącym przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi i podmiotom, o których mowa w art. 4 pkt 1, 2, 4 i 8 Pt, na ich wniosek. Przydział numeracji następuje zgodnie z planem numeracji krajowej dla sieci publicznych, który ustanawiany jest na podstawie art. 126 ust. 12 pkt 1 Pt w formie rozporządzenia ministra właściwego do spraw informatyzacji oraz z uwzględnieniem szczegółowych wymagań dotyczących gospodarowania numeracją w publicznych sieciach telekomunikacyjnych, o których mowa w art. 126 ust. 12 pkt 2 Pt.

W art. 126 ust. 13 Pt zawarte zostało upoważnienie dla ministra właściwego do spraw informatyzacji do określenia m. in. szczegółowych wymagań dotyczących zasad adresowania dla właściwego kierowania połączeń.

Na podstawie tego upoważnienia wydane zostało rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 9 stycznia 2008 r. w sprawie szczegółowych wymagań dotyczących zasad adresowania dla właściwego kierowania połączeń (Dz.U. z 2008 r. nr 14 poz. 84), obowiązujące do dnia 20 stycznia 2015 r.

Stosownie do art. 126 ust. 7 Pt, Prezes UKE może określić warunki wykorzystywania lub udostępniania numeracji w decyzji przydzielającej tę numerację. W niniejszej sprawie format numeracji przydzielonej powodowi został ustalony zgodnie z § 4 pkt 1 Planu Numeracji Krajowej dla Publicznych Sieci Telefonicznych (załącznik do rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 1 czerwca 2011 r. w sprawie planu numeracji krajowej dla publicznych sieci telefonicznych Dz.U. nr 131 poz. 765).

Zgodnie z art. art. 128. 1. PT Podmiot, który uzyskał w drodze decyzji przydział numeracji, udostępnia przydzieloną numerację podmiotom współpracującym z jego siecią telekomunikacyjną oraz podmiotom dostarczającym usługi telekomunikacyjne, na ich wniosek, na podstawie pisemnej umowy o udostępnieniu numeracji albo umowy, o której mowa w art. 31. Zgodnie z ust.2. umowa o udostępnieniu numeracji może ustalać warunki wykorzystywania udostępnionej numeracji.

W niniejszej sprawie powód udostępnił tę numerację podmiotowi zagranicznemu (...) na podstawie umowy z dnia 30 maja 2012 r., który ponadto jest podmiotem obsługującym i zarządzającym siecią telekomunikacyjną (...) na podstawie umowy o świadczenie usług zawartej w dniu 1 czerwca 2012 r. Na podstawie tej umowy (...) między innymi:

- dokonuje konfiguracji urządzeń telekomunikacyjnych,
- zarządza sieciami i systemami telekomunikacyjnymi,
- doradza przy zarządzaniu infrastrukturą telekomunikacyjną.

Jak wynika z postanowień § 1 pkt 1 i 7 umowy o udostępnienie zasobów numeracji, (...) udostępnił na rzecz (...) cały przyznany przez Prezesa UKE zakres numeracji oraz upoważnił (...) do korzystania z tego zakresu numeracji i wykorzystywania jej w ramach prowadzonej przez (...) działalności telekomunikacyjnej.

Jak wynika z pisma z dnia 25 listopada 2014 r. i załączonego do niego schematu cały system telekomunikacyjny (...) zarządzany jest przez (...). W jego skład wchodzi platforma (...), w skład której wchodzi zarówno urządzenia należące do powoda, jak i innych podmiotów zewnętrznych. System ten stanowił całość. Urządzenia należące do powoda były połączone z jednej strony z operatorami zagranicznymi, a z drugiej strony z centralą tranzytową należącą do (...) sp. z o.o. z siedzibą w W.. Wiązki łączy międzycentralowych oznaczane są przez (...). Oznaczanie to odbywa się na podstawie umowy o świadczenie usług z dnia 1 czerwca 2012 r. Numeracja udostępniona (...) wykorzystywana była jako numeracja techniczna i ten sposób jej wykorzystania był powodowi znany. Powód zatem akceptował taki sposób wykorzystania numeracji, że była ona wykorzystywana jako numeracja techniczna nie tylko w celu realizacji połączeń na numery alarmowe w przypadku braku karty SIM w urządzeniu końcowym, z którego inicjowane jest takie połączenie lub gdy z uwagi na brak zasięgu w sieci macierzystej karta SIM zalogowana jest w innej sieci niż sieć wykorzystywana przez dostawcę usług, z którym abonent wywołujący zawarł umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych. Było to sprzeczne z §1 i 2 Wymagań dotyczących adresowania. Powód ponosi zatem odpowiedzialność za działania podmiotu trzeciego bowiem miał wpływ na to, w jaki sposób realizowana była umowa cywilnoprawna zawarta z (...).

Ponadto odnosząc się do zarzutu powoda z punktu 1 odwołania wskazać należy, że artykuł 128 PT nakłada obowiązek na podmiot, który uzyskał przydział numeracji jej udostępnienia podmiotom współpracującym z jego siecią oraz podmiotom dostarczającym usługi na ich wnioski. Udostępnianie numeracji odbywa się na podstawie umowy cywilnoprawnej. Doktryna stoi na stanowisku, że umowa taka nie przenosi na inny podmiot uprawnień administracyjnych wynikających z decyzji o przydziale numeracji. „Dysponent numeracji może dokonać przeniesienia tylko tych uprawnień, które sam posiada. Udostępnienie numeracji oznacza przeniesienie na inny podmiot prawa do dysponowania numeracją w trybie przydziałów wtórnych oraz wykorzystywania jej w działalności telekomunikacyjnej. Podmiot udostępniający numerację powinien zapewnić wprowadzenie do umowy odpowiednich warunków wykorzystywania numeracji, którymi sam jest związany. Udostępnienie numeracji nie przenosi na inny podmiot uprawnień administracyjnych wynikających z decyzji o przydziale numeracji, a jedynie prawa do dysponowania numeracją w celu świadczenia usług. Do numerów udostępnionych innemu przedsiębiorcy i przydzielonych abonentowi stosuje się uprawnienia abonentów dotyczące przenoszenia numerów. Operator, któremu udostępniono numerację na podstawie art. 128 jest zobowiązany do wykonania obowiązków określonych w art. 71 ust. 5 dotyczących połączenia swojej sieci i współpracy z bazą numerów przeniesionych prowadzoną przez Prezesa UKE” . (S. Piątek, Prawo telekomunikacyjne, Komentarz, CH Beck Warszawa 2013). Sąd Okręgowy pogląd ten podziela.

Zgodnie z art. 209 ust. 1 pkt 19 PT Kto wykorzystuje numerację niezgodnie z przeznaczeniem, o którym mowa w art. 126 PT podlega karze pieniężnej. Odpowiedzialność ta ma charakter obiektywny i nie zależy od wystąpienia i stopnia winy podmiotu, na który jest nakładana. Zgodnie z tym, co napisano wyżej powoda nie zwalnia od odpowiedzialności fakt zawarcia umowy z podmiotem trzecim i odpowiada za jego działania, które w całości znał i akceptował.

Z tych względów Sąd Okręgowy, nie uwzględnił zarzutu podniesionego w punkcie 1 odwołania.

Sąd nie podzielił także zarzutu podniesionego w punkcie 2 odwołania. Prezes UKE w decyzji szczegółowo wyjaśnił w jakich narzędzi weryfikacyjnych użył do sprawdzenia ruchu telekomunikacyjnego, w jaki sposób sprawdzono prawdziwość twierdzeń powoda z pisma z dnia 29 września 2014 r. odnoszących się do realizowania połączeń w dniach 10 września 2013 r. , 2 marca 2014 r. , 23 marca 2014 r. i 24 marca 2014 r. Jak wynika z decyzji głównym narzędziem weryfikacyjnym służącym do kontroli i analizy ruchu tranzytowego przez system (...) i kierowanym na (...) do (...) było porównanie oraz analiza od strony technicznej danych udostępnionych przez poszczególnych przedsiębiorców telekomunikacyjnych: (...), (...), (...). Analiza ta polegała na losowym porównaniu identycznych rekordów danych odnoszących się do tego samego połączenia inicjowanego z zagranicy a zakańczanego w (...), w którym międzynarodowy numer abonenta A (inicjującego połączenie za granicą) został zmieniony na numer krajowy z zakresu numeracji niegeograficznej przydzielonej stronie na mocy decyzji Prezesa UKE. Z przedłożonych plików centralowych losowo wybrano kilkadziesiąt identycznych rekordów zawierających ten sam numer abonenta A (numer wywołujący połączenie za granicą) oraz numer abonenta B (numer wywoływany do którego kierowane jest połączenie inicjowane przez numer abonenta A) tj. 81 połączeń międzynarodowych tranzytowych (przekazanych za pośrednictwem) przez system telekomunikacyjny (...) do systemu teleinformatycznego e-(...) oraz 39 połączeń międzynarodowych tranzytowych przez system telekomunikacyjny (...) do systemu telekomunikacyjnego (...) (tabela nr 1). Metody tej powód nie zakwestionował. Analizy tej dokonano w odniesieniu do konkretnych dni w których udostępniona numeracja była wykorzystywana przez powoda niezgodnie z przeznaczeniem. Rację ma także pozwany wskazując, że zarzut dotyczący nieważności decyzji z powodu nałożenia kary za ten sam czasokres mógłby być skuteczny w przypadku wydania kolejnej decyzji nakładającej karę, a nie w niniejszym postępowaniu.

Z tych względów Sąd Okręgowy nie podzielił zarzutu podniesionego w punkcie 2 odwołania.

Zgodnie z art. 210 ust 1PT karę pieniężną, o której mowa w art. 209 ust. 1, nakłada Prezes UKE, w drodze decyzji, w wysokości do (...) przychodu ukaranego podmiotu, osiągniętego w poprzednim roku kalendarzowym. Decyzji o nałożeniu kary pieniężnej nie nadaje się rygoru natychmiastowej wykonalności. Zgodnie z ust. 2 ustalając wysokość kary pieniężnej, Prezes UKE uwzględnia zakres naruszenia, dotychczasową działalność podmiotu oraz jego możliwości finansowe. W ocenie Sądu Okręgowego w uzasadnieniu decyzji Prezes UKE prawidłowo uwzględnił zakres naruszenia. Prezes UKE trafnie przyjął, że doszło do naruszenia ładu w gospodarce numeracją, które wpłynęło na zaburzenie funkcjonowania i konkurencyjności rynku telekomunikacyjnego, że doszło do naruszenia szeroko pojętego interesu zbiorowego użytkowników końcowych sieci (...) poprzez obniżenie ich ochrony. Zgodzić należy się z pozwanym, że pomimo braku styku z siecią (...) oddziaływanie to odbywało się w sposób pośredni poprzez nieuprawnione działanie polegające na zamianie numerów zagranicznych na krajowe, które przyczyniło się do tego, że ruch zagraniczny stawał się ruchem krajowym, co w konsekwencji powodowało, że rozliczany był ryczałtowo, a nie w oparciu o stawki minutowe. Zgodzić się należy z pozwanym, że (...) nie ma możliwości prawidłowej weryfikacji źródła (kierunku), z jakiego zainicjowane jest połączenie do własnego abonenta czy też identyfikacji samego abonenta po jego numerze abonenckim. Tym samym (...) nie ma możliwości zapewnienia swoim abonentom wyświetlenia, czy przedstawienia rzeczywistego a nie zmienionego numeru wywołującego połączenie . (...) ma ograniczoną możliwość realizacji obowiązków dotyczących zapewnienia bezpieczeństwa w swojej sieci telekomunikacyjnej poprzez uniemożliwienie identyfikacji źródła pochodzenia konkretnego połączenia kierowanego do użytkownika sieci (...). W sytuacji, w której użytkownik końcowy znajdujący się w sieci (...) otrzyma połączenie, co do którego zaistnieje konieczność szybkiego ustalenia źródła jego pochodzenia, (...), na skutek ingerencji w numerację abonenta inicjującego połączenie kierowanego do jej sieci, nie będzie miała możliwości podjęcia takich działań. Z uwagi na wielkość bazy abonenckiej (...) (56,1 % udziałów w rynku telefonii stacjonarnej pod względem liczby abonentów) zagrożenie to ma charakter zagrożenia „globalnego”, , dotyczącego ponad 50% abonentów telefonii stacjonarnej na terenie kraju, a więc ponad połowy z 6,2 mln⁽⁷⁾ użytkowników końcowych korzystających z usług telefonii stacjonarnej w Polsce. Zgodzić należało się również z tym, że nieuprawnione zmiany w formacie numeracji powodują niemożność lub znacząco utrudniają możliwość ustalenia, skąd oraz przez kogo zainicjowane zostało połączenie, co z kolei przekłada się na utrudnienia w realizacji przez podmioty ustawowo powołane do ochrony zdrowia, życia, porządku publicznego i bezpieczeństwem państwa ich celów statutowych. Ponadto zastąpienie numerów abonentów inicjujących połączenia, krajowymi numerami (...) negatywnie wpływa na wykonywanie obowiązków na rzecz obronności, bezpieczeństwa państwa oraz

bezpieczeństwa publicznego, ponieważ uniemożliwia przekazywanie przez (...), (...) i (...) rzeczywistych danych odnośnie danych osobowych i lokalizacji osób inicjujących połączenia do właściwych służb zgodnie z przepisem art. 180a Pt, a dane zbierane i przechowywane przez tych operatorów krajowych stają się niewiarygodne, co przyczynia się do naruszenia ochrony użytkowników końcowych oraz narusza stabilność rynku telekomunikacyjnego. Sytuacja taka miała miejsce w odniesieniu do informacji udzielonych przez(...). Odpowiedź podmiotu nie zawierała wszystkich żądanych przez policję danych. W piśmie (k. 52) napisano, że z uwagi na fakt, że (...) sp. z o.o. i (...) nie mają dostępu do informacji pozwalających podanie danych abonentów inicjujących połączenie, celem ich ustalenia należy zwrócić się ww. operatorów zagranicznych. Przeczy to stanowisku powoda, że obowiązek z art. 180 a mógł być wykonywany w sposób niezakłócony.

Sąd oddalił wniosek dowodowy o przeprowadzenie dowodu z zeznań świadka B. D. na okoliczność wypełnienia przez powoda wszelkich obowiązków związanych z obronnością i bezpieczeństwem państwa oraz porządkiem publicznym jako nieprzydatny dla wykazania tej okoliczności. Okoliczności na które miały być ten dowód przeprowadzony są wykazane dokumentami znajdującymi się w aktach sprawy (informacje i pisma dołączone do odwołania), które zostały ocenione przez Sąd.

Nietrafny jest także zarzut podniesiony w punkcie 5 odwołania. Nie budzi wątpliwości w doktrynie i orzecznictwie, że poprzedni rok kalendarzowy w rozumieniu art. 210 ust. 1 to rok kalendarzowy poprzedzający rok, w którym Prezes UKE wydaje decyzję o nałożeniu kary pieniężnej. Istotny jest moment wydania decyzji, a nie jej doręczenia. Z doręczeniem wiążą się inne skutki i do nich nie odnosi się przepis dotyczący wymiaru kary. Z datę wydania decyzji administracyjnej uznaje się dzień, w którym zostanie ona podpisana. Zatem prawidłowo pozwany przyjął w decyzji, że za podstawę wymiaru kary przyjąć należy przychód powoda za rok 2015. Sąd nie podzielił także argumentów dotyczących wysokości wymierzonej kary. Przychód powoda za rok 2015 wyniósł(...) zł, a zatem maksymalna kara, która mogłaby być wymierzona za naruszenie przepisów ustawy to 1.444.525,59 zł. Kara została ustalona na poziomie (...) jej maksymalnej wysokości i dokonano jej miarkowania biorąc pod uwagę fakt, że strona nie była dotychczas karana przez Prezesa UKE. Trafnie pozwany przyjął, dokonując oceny zakresu naruszenia, że stwierdzone naruszenie nie dotyczy pojedynczych i incydentalnych zdarzeń, natomiast jest procesem zorganizowanym i ciągłym, który polega na cyklicznym i powtarzalnym wykorzystywaniu numeracji niezgodnie z przeznaczeniem, o którym mowa w art. 126 Pt poprzez naruszenie § 1 Wymagań dotyczących adresowania, który stanowi załącznik do w.k.p. z uwagi na zmianę informacji adresowej o numerze abonenta lub użytkownika wywołującego. Wskazać należy, że analiza przeprowadzona przez Prezesa UKE obejmowała okres od września 2013 r. do czerwca 2014 r., w uzasadnieniu decyzji wskazano przeanalizowane dni w których stwierdzono naruszenia, co w zestawieniu z przedłożonymi przez stronę danymi dotyczącymi wielkości ruchu przychodzącego do sieci (...) z sieci kontrahentów zagranicznych w stosunku do wielkości międzynarodowego ruchu tranzytowanego przez (...) do sieci (...) i do sieci (...)pozwalało uznać, że naruszenie było ciągle, zorganizowane, cykliczne i powtarzalne, a zatem miało wzgląd się na wymiar kary.

Z tych względów na podstawie art. 479⁶⁴§ 1 k.p.c. Sąd oddalił odwołanie nie znajdując podstaw do jego uwzględnienia.

Sąd orzekł o kosztach na podstawie art. 98 k.p.c. Wynagrodzenie pełnomocnika procesowego zasądzono na podstawie § 14 ust. 2 pkt. 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w brzmieniu ustalonym z dniem 26 października 2016 r.

SSO Ewa Malinowska